

DESANKA MAKSIMOVIĆ, BEOGRAD**ŠUMA U IZRAELU**

*Devojčica se po mesečini prenu
daleko u Izraelu,
devojčica pretvorena
u druce, u brezu belu;
oko nje na crnom vretenu
kiparisi ponoć predu;
sama se sred šume prenu
devojčica, druce belo
u crnom drvoredu,
i doziva, doziva:
ima li gde ljudskih stvorenja,
ima li deteta živa,
ili samo skamenjeni ćute
zbegovi čempresa i venja.*

*Otkud to šiblje šimšira,
devojčica se pita,
otkuda vreže bršljana,
i ta šuma puna mira
i obasjanih grana,
devojčica se pita;
otkuda pavit vita
što se za materinske
skute bukava hvata;
ima li gde žive duše,
ili samo mesečeva varka
sa grane na granu sleće,
ili samo šumore starci
pretvoreni u drveće.*

Otkuda ta šuma kedra,
otkuda miris borova,
devojčica se čudi,
u bele breze nedra
devojčica pretvorena;
otkuda ta strašna sova
što je na drvo sela,
otkuda svud imela
što grčevito grli
te grane utišane,
devojčica se pita;
da li se bar majka meseca
krije u toj gluhoj šumi,
ili su sama, bez ikog,
u breze pretvorena deca.